

Terezijanske
obljetnice
2023-2025

**Čitanje spisa sv. Terezije od Djeteta Isusa
Terezijanske obljetnice 2023. – 2025.
2023. : Rukopis A**

Svešćić 1:
Opjevati milosrđe Gospodnje
(Ms A, 2r-4r)

**Čitanje spisa sv. Terezije od Djeteta Isusa
Terezijanske obljetnice 2023. – 2025.
2023. : Rukopis A**

Sveščić 1:
Opjevati milosrđe Gospodnje
(Ms A, 2r-4r)

Prijedlog za sastanak zajednice:

1. Čitanje teksta.
2. Jedan od sudionika izlaže tekst uz pomoć kartice.
3. Zajednički razgovor o tekstu.

Bilo bi dobro najprije osobno pročitati i promeditirati Terezijin tekst prije sastanka zajednice, i da jedan od sudionika već unaprijed pripremi kratko izlaganje služeći se karticom za čitanje i po potrebi drugim pomoćnim sredstvima.

Rukopis A, 2r-4r

*Proljetna priča bijelog cvijetka koju je sam napisao i posvetio
časnoj majci Agnezi od Isusa*

Vama, draga moja Majko, vama koja ste mi dva puta majkom, hoću da povjerim povijest svoje duše... Onoga dana kad ste zatražili od mene da to učinim, činilo mi se da će to rastresti moje srce zaokupljajući ga njim samim, ali tada mi je Isus dao osjetiti da ću mu ugoditi ako prostodušno poslušam; uostalom, ja ću činiti samo jedno: početi ću pjevati ono što moram ponavljati dovijeka: Milosrđe Gospodnje!... (Ps 88, 1)

Prije nego sam se prihvatila pera, klekla sam pred Marijin kip (onaj koji nam je dao toliko dokaza o posebnoj majčinskoj brizi Nebeske Kraljice za našu obitelj); molila sam je da vodi moju ruku da ne napišem nijednoga retka koji joj ne bi bio ugodan. Tada sam otvorila Sveto Evanđelje, i moj je pogled pao na ove riječi: "Popevši se na goru, Isus dozva k sebi sve one koje je htio; i oni dođoše k njemu." (Mk 3, 13) Eto tajne moga poziva, tajne cijeloga moga života i nadasve tajne osobitih prava Isusovih na moju dušu... On ne zove one koji su toga dostojni, nego one koje hoće, ili, kako kaže sv. Pavao: "Bog će se smilovati kome hoće, i iskazat će milosrđe kome hoće da ga iskaže. To dakle nije djelo onoga koji hoće, ni onoga koji trči, nego Boga koji iskazuje milosrđe. (Rim 9, 15-16)

Dugo sam se pitala zašto dragi Bog ima svojih odabranika, zašto sve duše ne dobivaju jednaku mjeru milosti; čudila sam se videći kako obilno dijeli izvanredna dobročinstva svecima koji su ga prije vrijeđali, kao na primjer sv. Pavlu, sv. Augustinu, i kako ih tako reći sili da prime njegove milosti; ili čitajući životopis svetaca koje se naš Gospodin udostojao milovati od kolijevke do groba, ne dopuštajući na njihovu putu nijedne zapreke koja bi ih priječila da se dignu k njemu, i predusrećući te duše tolikim dobročinstvima da nisu mogle okaljati čistoga sjaja svoje krsne haljine; pitala sam se zašto, na primjer, umiru jadni divljaci u velikom broju prije nego su i čuli izgovoriti ime Božje.. Isus se udostojao da me pouči o toj tajni. On je pred moje oči stavio knjigu prirode, i ja sam shvatila da je sve cvijeće što ga je On stvorio lijepo, da sjaj ruže i bjelina ljiljana ne uklanjaju miris male ljubice ni čarobnu jednostavnost tratinčice... Shvatila sam, kad bi svi mali cvjetovi htjeli biti ruže, da bi priroda izgubila svoj proljetni ures, a polja više ne bi bila išarana cvjetićima...

Tako je i u svijetu duša, koji je vrt Isusov. On je htio stvoriti velike svece koji se mogu usporediti s ljiljanima i ružama; ali On je stvorio i manjih svetaca, i oni se moraju zadovoljiti time da budu tratinčice ili ljubičice, određene da razveseljuju pogled dragoga Boga kad ga spušta k svojim nogama. Savršenstvo se sastoji u vršenju njegove volje i u tome da budemo ono što On hoće da budemo...

Shvatila sam i to da se ljubav našega Gospodina otkriva isto tako u najpriprostijoj duši koja se ni u čemu ne opire

njegovoj milosti, kao i u najuzvišenijoj duši. Doista, budući da je svojstvo ljubavi da se snizuje, čini se, kad bi sve duše bile slične dušama svetih učitelja koji su sjajem svoje nauke rasvijetlili Crkvu, da se dragi Bog ne bi spuštao dosta nisko dolazeći do njihova srca. Ali On je stvorio dijete koje ne zna ništa i oglašuje se samo slabim plačem; On je stvorio bijednoga divljaka koji ima samo prirodni zakon da se po njemu ravna; i On se udostojava silaziti sve do njihovih srdaca, i tu su njegovi poljski cvjetovi kojih ga jednostavnost očarava... Spuštajući se tako, dragi Bog pokazuje svoju beskrajnu veličinu. Kao što sunce u isti čas obasjava i visoke cedre i svaki mali cvijetak kao da je jedini na zemlji, isto se tako naš Gospodin napose bavi svakom dušom kao da nema njoj jednakih. I kao što su u prirodi sva godišnja doba raspoređena tako da se u određeni dan rascvjetava i najponiznija tratinčica, isto je tako kod Njega sve usklađeno na dobro svake duše.

Bez sumnje, draga moja Majko, vi se pitate čudeći se što ja to želim postići, jer do sada još ništa nisam rekla što bi bilo nalik na povijest moga života; ali vi ste tražili od mene da sasvim neusiljeno pišem što mi dođe na pamet. Ja dakle ne kanim pisati svoj život u pravom smislu riječi: tu su samo moje misli o milostima koje mi se dragi Bog udostojao udijeliti. Nalazim se u razdoblju svoga života kada mogu baciti pogled na prošlost; moja je duša sazrela u ognju vanjskih i unutarnjih kušnja; kao cvijet ojačan olujom dižem sada glavu i vidim da se na meni ispunjavu riječi psalma XXII. ("Gospodin je pastir moj, ni u čem ja ne oskudijevam. Na poljanama zelenim On mi daje odmora. Na

vrutke me tihane vodi i krijepi dušu moju... Pa da mi je i dolinom smrti proći, zla se ne bojim, jer Ti ćeš biti sa mnom, Gospodine!..." (Ps 23,1-4) Gospodin je uvijek bio prema meni milosrdan i pun blagosti... Spor u kažnjavanju i obilan u milosrđu!... (Ps 102,8) Sretna sam također, Majko, što ću pred vama pjevati milosrđe Gospodinovo... Samo za vas pisat ću povijest maloga cvijetka što ga je ubrao Isus, isto ću tako govoriti neusiljeno, ne uznemirujući se ni zbog stila ni zbog brojnih zastranjivanja što ću ih činiti. Majčino srce uvijek razumije svoje dijete, pa i onda kad ono ne zna drugo nego tepati. Sigurna sam također da ćete me shvatiti i razumjeti vi koji ste odgojili moje srce i prikazali ga Isusu!...

Čini mi se, kad bi mali cvijetak mogao govoriti, da bi govorio jednostavno ono što je dragi Bog učinio za njega, ne pokušavajući skrivati njegovih dobročinstava. On ne bi pod plaštem lažne poniznosti rekao da je ružan i bez mirisa, da mu je sunce oduzelo njegov sjaj i da su oluje slomile njegovu stabljiku, kad bi uviđao da je u njemu sve upravo obrnuto. Cvijetak koji će pripovijedati svoju povijest raduje se što mora objaviti darove koje je sasvim nezasluženo dobio od Isusa, on spoznaje da ništa u njemu nije bilo podobno da privuče njegove božanske poglede i da je jedino njegovo milosrđe učinilo sve ono što ima dobro u njemu... On mu je dao da nikne na svetom tlu, koje kao da je sasvim prožeto djevičanskim mirisom. On je učinio da prije njega iznikne osam ljiljana u sjajnoj bjelini. U svojoj ljubavi On je htio očuvati svoj mali cvijetak od otrovnoga daha ovoga svijeta; tek što se njegov vjenčić počeo otvarati, božanski ga je Spasitelj presadio

na goru Karmel, gdje su već dva ljiljana, koji su ga okruživali i nježno ljuljali u proljeće njegova života, širili svoj slatki miris... Prošlo je sedam godina otkad je mali cvijetak uhvatio korijena u vrtu Zaručnika djevica, i sada tri ljiljana njišu kraj njega svoje mirisave vjenčice; malo podalje rascvjetava se drugi ljiljan pod pogledima Isusovim, a dvije blagoslovljene stabljike, koje su proizvele te cvjetove, ujedinjene su sada za vječnost u nebeskoj domovini... Ondje su one opet našle svoja četiri ljiljana kojih rascvjetavanje zemlja nije vidjela... O da bi se Isus udostojao da ne ostavi dugo na stranu obali cvjetove koji su ostali u progonstvu! Neka bi naskoro grana ljiljana bila potpuna u nebu!

Izložila sam vam, draga Majko, u par riječi ono što je dragi Bog učinio za mene, a sada ću ući u potankosti moga djetinjeg života. Znam da će ondje gdje bi svaki drugi vidio samo dosadnu priču, vaše majčinsko srce naći i nešto čara... I onda, uspomene koje ću pobuditi ujedno su i vaše, jer je uz vas proteklo moje djetinjstvo i jer imam sreću da pripadam roditeljima kojima nema ravnih i koji su nas okruživali istim brigama i istim nježnoštimama. O da bi se oni udostojali blagosloviti najmlađe svoje dijete i pomoći mu da opjeva milosrđe Božje!...

Uvod u tekst:

Ovo je dakle prvi tekst koji vam je predložen, nalazimo se na samom početku rukopisa A. (*Ovdje navedeni detalji potječu iz bilješki novog izdanja Stoljetnice, Cerf-DDB 1997.*).

"Priča o malom cvijetu koji je ubrao Isus" (Ms A, 3v) provlačit će se kroz cijeli rukopis A. Terezijina ljubav prema cvijeću povezana je s osobnom pričom: "mali bijeli cvijet" je zapravo kamenjak (*Saxifraga granulata*, najvjerojatnije) koji je njezin otac iščupao sa zida i dao joj ga kad mu je povjerila svoje zvanje (Ms A, 50v).

Tema milosrđa odjekivat će kroz ovaj rukopis, sve do posljednjih stranica posvećenih Činu prikazanja milosrdnoj ljubavi. Riječ milosrđe ponavlja se dvadeset i devet puta u Autobiografskim rukopisima.

Kada Terezija govori o Marijinom kipu (Ms A, 2r), riječ je o "Djevicu od osmijeha" koja danas nadvisuje relikvijar svete. Gospodin i gospođa Martin su posebno štovali ovaj kip. Odigrala je veliku ulogu u Terezijinu životu, izliječivši je od teške živčane bolesti u djetinjstvu (Ms A, 29v-31r) i prateći je u njezinoj agoniji u samostanskoj bolničkoj sobi (počevši od 8. srpnja 1897.). U siječnju 1895. nalazila se u predvorju Terezijine ćelije.

"Svojstvo ljubavi je da se snizuje (*abaisser*)" (Ms A, 2v), Terezija odmah spaja svoje velike teme, i to postaje jedna od "gesti", jedna od bitnih slika ljubavi i božanske milosti, koja se u njenim spisima ponavlja dvadeset i četiri puta.

Kad Terezija spominje "da će grana ljiljana naskoro biti potpuna na nebu" (Ms A 4r), u trenutku kada piše, "tri ljiljana" su u Karmelu blizu nje (Marija, Paulina i Celina), a još jedan je cvjetao kod Sestara Marijina Pohoda u Caenu (Leonija). "Dvije stabljike sada su ponovno ujedinjene za vječnost" označavaju njegove roditelje, koji su "pronašli četiri ljiljana", četvero male djece obitelji koja su umrla još u djetinjnoj dobi.

Za zajednički razgovor :

- a. *Što kaže tekst?* Razumjeti sadržaj i prvotno značenje Terezijina teksta.
- b. *Što nam tekst govori danas?* Razumjeti aktualnost (društvenu, crkvenu, duhovnu itd.) teksta.
- c. *Što meni/nama govori tekst?* Aktualizirajte i primijenite tekst na osobni život i život zajednice.

Svrha ovog postupka je dopustiti Tereziji da razgovara s nama, ispituje nas, ohrabri nas i da bi nam prosvijetlila i potvrdila naš osobni i zajednički put. Predložena pitanja su stoga samo poticaji za osobno razmišljanje i razgovor u zajednici.

Pitanja :

1. Terezijin rječnik uvelike rabi simbole. Ovdje je simbolika svijeta vrlo prisutna. Kako nam ovi simboli govore? Danas, u našoj brizi za prikladno naviještanje evanđelja, koji nam se simboli čine najprikladnijima? Što bismo predložili?
2. Terezija nam govori da će pjevati o milosrđu Božjem u svom životu. Time svjedoči da je duhovna zrelost povezana s izražavanjem naše zahvalnosti Bogu. U čemu konkretno nam je važno prihvatiti milosrđe Božje? Kako možemo pomoći svijetu da iskusi Božje milosrđe?
3. Dvaput u tekstu Terezija govori o Božjim odabirima. Kako nam to može pomoći da otkrijemo sve “Božje odabranike”?

Terezijanske obljetnice
2023.-2025.

BOSONOĞI KARMEL

Generalna kuća Bosonogih karmelićana

www.carmelitaniscalzi.com